

■ ART

Mirades enrera a llocs i moments molt determinats

BONAVENTURA ANSÓN

Galeria: Interior, de Girona.

Dates: Fins al 15 de juliol.

Obres: Pintures, escultures i dibuixos.

TINA CASADEMONT

■ Fa exactament dos anys, en aquestes mateixes dates, la galeria Interior de Girona va organitzar la seva primera exposició individual i l'autor escollit va ser Bonaventura Ansón (Tossa de Mar, 1945). Dos anys més tard, doncs, l'artista ha tornat a aquest escenari per presentar una nova selecció de la seva producció. I ens referim a 'la seva producció' en el sentit més ampli de l'expressió. En primer lloc, per la diversitat-riquesa temàtica, tècnica i estilística que engloba, però, sobretot, i de fet, directament vinculat al primer, pel caràcter retrospectiu de la mostra. I és que, mentre la majoria d'artistes esperen i aprofiten la celebració d'aconteixements-efemèrides especials per tal d'oferir visions retrospectives del seu treball, Ansón s'ha prè el plausible costum d'atorgar aquest caràcter retrospectiu a gran part de les exposicions que protagonitza. Apuntant un senzill detall com aquest, que pot semblar prou futil, hi ha una clara i contundent intenció de parlar d'un Ansón que, abans que força coses, és tot un comunicador. D'entrada, tot aquell artista que mostra la seva obra al públic i no ho fa —almenys, exclusivament— per motius comercials i lucratis —no és el cas de l'artista que els somriu damunt aquestes paraules—, ja manifesta aquesta voluntat d'expressar-se, de comu-

Bonaventura Ansón, a la galeria Interior. Foto: LLUÍS SERRAT.

nicar-se. Però, és clar, no passa poques vegades que, tot i haver-hi voluntat, les maneres de resoldre-la són el que es podria dir desafortunades. Això sòl passar en aquells casos en què aspectes com ara el desordre, el *passotisme* o l'arrogància de l'artista l'acaben conduint a muntar exposicions

que només entenen —i ja ve just— ells mateixos. Però, vaja, que no és el cas d'Ansón. I el fet que aquest artista acostumi a oferir peces de diferents èpoques anteriors en les seves exposicions respon a aquesta seva voluntat comunicativa i d'aproximació a l'espectador. Si aquest veu reunits

els fruits de diferents etapes creatives, ve a dir Ansón, té més facilitat per conèixer la seva evolució i, per tant, contextualitzar i interpretar el seu treball.

D'algun lloc, d'algun moment... Aquest és el títol de l'exposició que Ansón va inaugurar ahir a Interior. Pot semblar imprecís, in-

determinat i poc compromès. Però, precisament, Ansón és dels que creu que cada obra —com allò que compona la vida— té el seu lloc i el seu moment. És així com totes, absolutament totes les obres que presenta —totes les que realitza— són conseqüència directa de les seves vivències i emocions personals. I a partir d'aquí, fins i tot arriba a *descobrir* continguts no buscats però ben reals. És com el cas d'una sèrie de marionetes que va fer el 1977 a París amb la intenció de regalar-les a la seva dona, i va acabar adonant-se de l'al·legoria que representen aquestes figures. En algun lloc, en algun moment, tots ens hem sentit una mica, o massa, titelles. Experiències personals també el van dur en un moment determinat a un símbol que el va estar perseguint força temps, l'ampolla trencada. Mig buida, o mig plena? Això depèn del lloc i del moment.

Un bon lloc i un bon moment per a l'artista han estat els associats a la seva casa perduda per Sant Grau, des d'on s'ha deixat imprimir per l'aurèola serena, fresca i revitalitzant de l'aigua, el vent i el sol mediterrani.

I un altre moment important en la carrera d'Ansón ha estat el corresponent a l'elaboració, aquest darrer any, del *Crist del silenci* per a l'església de Tossa. Per aquest motiu ha decidit incloure un bon nombre d'estudis per a la seva execució en l'exposició. Una exposició que, és clar, té el seu moment i el seu lloc. No els deixin escapar.